

ELÄKETURVAKESKUS

KALEVANKATU 6 - 00100 HELSINKI 10
Puhelin (vaihde) 642511 Postisiirto 120811-5
Liikepankit Osuuspankit Säästöpankit tili 5041-6

Yleiskirje 16/72

20.6.1972

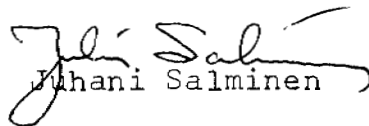
Työeläkelaitoksille

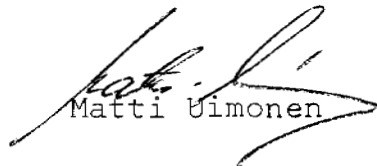
Asia: eläkkeen maksaminen muulle kuin eläkkeen saajalle itselleen

Eläketurvakeskuksen asettamassa työryhmässä on valmisteltu muistio, joka koskee eläkkeen maksamista muulle kuin eläkkeen saajalle itselleen. Työryhmässä on ollut myös valtiokonttorin ja Kunnallisen eläkelaitoksen edustajat.

Muistio lähetetään oheisena eläkelaitoksille. Eläketurvakeskus esittää, että eläkelaitokset noudattaisivat eläkkeitä maksaessaan muistiosta ilmeneviä periaatteita.

ELÄKETURVAKESKUS

Juhani Salminen

Matti Uimonen

Liite

J.kkn.AN

29.5.1972

Eläkkeen maksaminen muulle kuin eläkkeen saajalle itselleen

Johdanto

Eläkettä myönnettäessä eläkepäätöksessä on aina todettava, kenelle eläke myönnetään ja miten eläkkeen maksu tapahtuu. Pääsääntönä tällöin luonnollisesti on, että eläke maksetaan sille henkilölle, jolle se on myönnetty. Erityisten lainsäännösten perusteella eläke tai osa siitä voidaan kuitenkin joutua maksamaan muulle kuin eläkkeen saajalle. Näin voidaan päättää heti eläkettä myönnettäessä. Niin ikään tällainen päätös voidaan tehdä myöhemminkin.

Tämän muistion tarkoituksena on selostaa niitä poikkeustapauksia, joissa eläke maksetaan muulle kuin sen saajalle itselleen. Samassa yhteydessä on myös jossain määrin käsitelty edustusvaltaa eläkkeen hakemismenettelyssä. Muistiota laadittaessa on pidetty lähtökohtana sitä, että eläkkeen maksaminen sen saajalle itselleen on turvattu mahdollisimman hyvin. Eläkkeen maksaminen muulle kuin saajalle itselleen on poikkeustapaus. Lisäksi tällaisissa tapauksissa ratkaisun täytyy olla hyvin perusteltavissa, sillä jos eläke on maksettu virheellisesti, se voidaan joutua suorittamaan kahteen kertaan.

Muistio jakaantuu neljään pääkohtaan:

- 1) Eläkkeen maksaminen sosiaalilautakunnalle
- 2) Eläkkeen maksaminen edunvalvojalle
- 3) Eläkkeen maksaminen valtakirjalla
- 4) Eläkkeen maksaminen ulosottoviranomaiselle.

- 1) Eläkkeen maksaminen sosiaalilautakunnalle

Sosiaalilautakunnalla on yleinen velvollisuus antaa vähävaraisille ja varattomille apua heidän tarpeellisen elatuksensa ja hoitonsa turvaamiseksi. Niinpä sosiaalilautakunnalle on huoltoapulain (HAL)

50 §:ssä annettu myös oikeus aina ilman erityistä valtuutusta hakea eläkettä sellaisen henkilön puolesta, joka saa jatkuvaa, todennäköisesti vähintään kolme kuukautta kestävästä huoltoapua ja jonka asiat ovat vaarassa jäädä tarpeellista huoltoa vaille. Sosiaalilautakunnalla on oikeus ryhtyä tällaisen henkilön puolesta myös muihin etujen ja oikeuksien valvomiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin ilman erityistä valtuutusta.¹⁾ On kuitenkin muistettava, että tämä säännös oikeuttaa lautakunnan vain hakemaan eläkettä. Eläkkeen maksaminen lautakunnalle ei sitä vastoin ole tämän säännöksen perusteella mahdollista.

Myös itse eläkkeen maksamismenettelyn kannalta sosiaalilautakunnan asema on hyvin keskeinen. Työeläkkeen maksamisesta sosiaalilautakunnalle on säännös TEL 19 a §:n 2 momentissa.

Sosiaalilautakunnan hakemuksesta eläkelaitos voi määrätä, että eläke tai osa siitä maksetaan lautakunnalle käytettäväksi eläkkeen saajan ja hänen omaistensa vastaiseen huoltoon.

Tämän lisäksi eläkkeen maksamista suoraan sosiaalilautakunnalle käsitellään seuraavissa säännöksissä:

- Laki päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 8 §
- Huoltoapulaki 34 §
- Lastensuojelulaki 40 §.

Myös kansaneläkelain (KEL) 43 ja 44 §:ssä sekä sairausvakuutuslain 29 §:n 3 momentissa on säännökset näiden lakien mukaisten etuuksien maksamisesta sosiaalilautakunnalle. Molemmat viimeksi mainitut säännökset lähtevät siitä, että suoritettava etuus voidaan maksaa sosiaalilautakunnalle käytettäväksi etuuden saajan ja hänen omaistensa huoltoon, jos etuuden maksamista saajalle itselleen ei voida pitää tarkoitustaan vastaavana hänen elämäntapojensa vuoksi. KEL:n mukaan perusteena tulee lisäksi kysymykseen eläkkeen saajan mielentila, ruumiillinen tai henkinen heikkous tahi muu erityinen syy. KEL 43 §:n

1) Samantyyppinen eläkkeen hakemiseen oikeuttava säännös lastenvalvojan osalta on avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain 15 §:ssä. Sen mukaan lastenvalvoja on erityisesti määräyksettä jokaisen, kunnassa pysyvästi oleskelevan, avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen uskottu mies, niin kauan kuin lapsella on oikeus saada elatusta.

mukaan taas eläke voidaan maksaa lautakunnalle, jos eläkkeen saaja saa huoltoapulain mukaisesti laitoshoidtoa, käytettäväksi hänen hoitokustannustensa korvaamiseen.

Valtion ja kunnan eläkejärjestelmät eivät sitä vastoin sisällä TEL 19 a §:n 2 momenttia vastaavaa säännöstä. Lähinnä tätä säännöstä muistuttavia ovat VEL 17 § ja Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön 10 §.

Kyseiset säännökset edellyttävät, että sosiaalilautakunta tekee aloitteen eläkkeen maksamiseksi lautakunnalle. Tätä ei kuitenkaan ole ymmärrettävä niin, että eläkelaitoksen tulisi aina hakemuksen puuttuessa ilman muuta suorittaa eläke eläkkeen saajalle itselleen. Jos nimittäin eläkelaitoksen saaman selvityksen perusteella eläkkeen maksaminen sosiaalilautakunnalle näyttää perustellulta, tulisi eläkelaitoksen ottaa yhteys a.o. sosiaalilautakuntaan ja neuvotella siitä, olisiko lautakunnan syytä tehdä hakemus. Hakemukselle ei ole säädetty määrämuotoa, mutta luonnollista on, että hakemus on perusteltava.

Sosiaalilautakunnan hakemuksen johdosta eläkelaitoksen on aina annettava valitusosoituksella varustettu päätös, joka toimitetaan sekä sosiaalilautakunnalle että eläkkeen saajalle. Päätöksestä tulee ilmetä ne lainkohdat, joihin päätös perustuu. Ennen päätöksen antamista on eläkkeen saajalle pyrittävä varaamaan tilaisuus tulla kuulluksi.

TEL 19 a §:n 2 momentti

Säännöstä sovellettaessa voidaan lähteä siitä, että mikäli edellä mainituissa, päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain 8 §:ssä, huoltoapulain (HAL) 34 §:ssä tai lastensuojelulain 40 §:ssä asetetut vaatimukset eläkkeen maksamiseksi sosiaalilautakunnalle täyttävät, myös TEL 19 a §:n 2 momentin asettamat edellytykset eläkkeen maksamiseksi lautakunnalle on katsottava olevan olemassa.

HAL 34 §:n osalta on todettava, että siinä edellytetään henkilön

saavan huoltoapuna hoitoa lain 18 §:ssä tarkoitettussa laitoksessa. HAL 18 §:ssä mainitaan "kunnalliskoti, vanhainkoti, sairaskoti tai muu huoltolaitos." Vain kunnan tai kuntainliiton ylläpitämät laitokset ovat tämän lainkohdan tarkoittamia huoltolaitoksia. Kysymykseen tulevat vanhainkodit, hoivakodit ja sairaskodit. Onko kysymyksessä lainkohdan tarkoittama "muu huoltolaitos", joudutaan ratkaisemaan erikseen kussakin yksittäistapauksessa. Mikäli a.o. laitos ei itse pysty tätä selvittämään, voi asiaa Helsingissä tiedustella Helsingin kaupungin huoltovirastolta.

HAL 18 §:ssä tarkoitettuja laitoksia eivät ole erilaiset parantolat (tuberkuloosi-, reuma- ym. parantolat) eivätkä sairaalat. Myöskään työlaitokset eivät yleensä ole lainkohdan tarkoittamia laitoksia. Kunnan ylläpitämän sairaskodin ja sairaalan ero määräytyy siten, että sairaskodit ovat sosiaalilautakunnan ja sairaalat sairaala- tai terveydenhoitolautakunnan (kansanterveyslain mukaan terveyslautakunnan) alaisia. Mainittu erotteluperuste ei sovi kuntainliittojen ylläpitämiin sairaanhoitolaitoksiin, koska kuntainliitoissa ei ole sosiaalilautakuntaa.

Sanotut tapaukset muodostavat kuitenkin vain erään ryhmän, johon TEL 19 a §:n 2 momenttia voidaan soveltaa. Näiden tapausten lisäksi saattaa käytännössä esiintyä muitakin tilanteita, jolloin eläkkeen tai sen osan maksaminen sosiaalilautakunnalle on perusteltua.

TEL 19 a §:n 2 momentin soveltaminenhan ei edellytä, että eläkkeen saaja on sosiaalilautakunnan huollossa. Sitä vastoin vaaditaan, että eläke käytetään eläkkeen saajaa ja hänen omaisiaan varten ja nimenomaan heidän vastaista huoltamistaan varten. Näin ollen näyttäisi siltä, että myös vastaisen huollon näköpiirissä oleva vaarantuminen olisi riittävä syy eläkkeen maksamiseksi sosiaalilautakunnalle. Tämä vaarantuminen aiheutunee useimmiten KEL 44 §:ssä esimerkinomaisesti luetelluista syistä. Kun tämän KEL:n säännöksen ja TEL 19 a §:n 2 momentin tarkoituskin lienee samanlainen, voitaneen ensisijaisesti KEL:ssä esitettyjä perusteita pitää "vastaisen huollon vaarantumisen aiheuttajina".

Edellä mainituissa tapauksissa on kuitenkin vaadittava, että eläk-

keen saajan elämäntavat jne. ovat selvästi sellaiset, että eläkkeen maksamista hänelle ei voida pitää tarkoituksenmukaisena. Sosiaalilautakunnalla on tästä näyttövelvollisuus. On vaadittava, että vastaista vaarantumista voidaan ainakin elämäntapaperusteen osalta perustella myös esim. aikaisemmillä elatusmaksujen laiminlyönneillä, yhteiskunnan huollettavaksi joutumisella tahi muulla aikaisemmalla tapahtumalla, joka ikäänkuin "konkretisoi" vaaraa. On nimittäin muistettava, että eläke kuuluu eläkkeen saajalle itselleen ja vain poikkeustapauksessa, kun eläkkeen saajan elämäntavat ovat huomattavasti poikkeavat ja niistä kiistatta aiheutuu vastaisen huollon vaarantuminen, eläke voidaan maksaa lautakunnalle. Voidaan myös katsoa, että jos eläkkeen saajalla ei ole huollettavia omaisia, TEL 19 a §:n soveltaminen edellyttää vielä perustellumpaa näyttöä kuin huoltavan eläkkeen saajan osalta. Jos vastainen huolto vaarantuu pelkästään eläkkeen pienuuden vuoksi, ei edellytyksiä eläkkeen maksamiseksi sosiaalilautakunnalle ole.

Lainkohdassa tarkoitettujen omaisten piiri on ymmärrettävä lähinnä sen perusteella, keihin nähden eläkkeen saaja on lain mukaan huoltovelvollinen. Huoltovelvollisuudesta on säädetty huoltoapulaissa. Laista käy selville, että jokaisen huoltovelvollisuus ulottuu ainakin kaikkiin niihin henkilöihin nähden, jotka työeläkelakien mukaan voisivat olla perhe-eläkkeen edunsaajina. Tarkoituksenmukaisuussyyt puoltavat kantaa, jonka mukaan omaisilla tarkoitettaisiin aviopuolison lisäksi sekä omia lapsia ja ottolapsia että sellaisia aviopuolison lapsia ja ottolapsia, joista puoliset ovat yhdessä huolehtineet. On kuitenkin todettava, että miespuolisen eläkkeen saajan avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen katsominen omaiseksi on tällä hetkellä tulkinnanvaraista, jollei lasta ole tunnustettu.

Sosiaalilautakunta voi hakea eläkettä vain vastaiseen huoltoon. Toisin sanoen eläkettä ei voida maksaa sosiaalilautakunnalle eläkkeen saajan tai hänen omaistensa aikaisemmin saaman huoltoavun korvaukseksi. Vakuutusosikeus ja tapaturmavakuutusasioissa Korkein oikeus ovat katsoneet, että sosiaalilautakunnan eläkkeen maksamista koskevan hakemuksen saapumispäivän jälkeen maksettavaksi erääntyneet eläke-erät voidaan maksaa sosiaalilautakunnalle.

TEL 19 a §:n 2 momentissa puhutaan sosiaalilautakunnasta. Laissa sosiaalihuollon hallinnosta sosiaalilautakunta jaetaan yleiseen osastoon ja huolto-osastoon. Laissa on kuitenkin jätetty mahdollisuus sosiaaliohjesäännöllä määrätä sosiaalihuollon tehtävien suorittamisesta toisinkin esim. erillisten lautakuntien avulla. Esim. Helsingissä ja Turussa on olemassa myös lastensuojelulautakunta. Vaikka erillinen lastensuojelulautakunta hoitaakin vain osaa sosiaalilautakunnan tehtävistä, on lastensuojelulautakunta rinnastettava sosiaalilautakuntaan TEL 19 a §:n 2 momenttia sovellettaessa. Eräissä pienemmissä kunnissa sosiaalilautakunnan tehtäviä hoitaa kunnallishallitus.

Eläkkeen lapsikorotuksen maksaminen sosiaalilautakunnalle

Vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeen saajalla on oikeus lapsikorotukseen, jos hänellä tai hänen puolisoillaan on sellainen alle 18-vuotias lapsi, jolla olisi oikeus perhe-eläkkeeseen eläkkeen saajan jälkeen. Laki ei edellytä, että lapsi on eläkkeen saajan tai hänen puolisonsa huollossa. Jos molemmat vanhemmat saavat edellä tarkoitettua eläkettä, lapsikorotus suoritetaan kummankin eläkkeeseen. Korotus ei ole luonteeltaan mikään lapselle maksettava erillinen eläke, vaan osa eläkkeen saajan eläkettä. Jos sosiaalilautakunta kuitenkin TEL 19 a §:n perusteella pyytää vain lapsikorotuksen osuutta eläkkeestä, voidaan se erottaa eläkkeestä sosiaalilautakunnalle, koska lautakunnalla on oikeus rajoittaa pyyntönsä koskemaan vain eläkkeen osaa. Jos pyynnön rajoittuminen vain lapsikorotuksen osuuteen kuitenkin ilmeisesti johtuu sosiaalilautakunnan väärinkäsityksestä, olisi eläkelaitoksen informoitava lautakuntaa korotuksen luonteesta.

On siis huomattava, että lapsikorotus voidaan maksaa sosiaalilautakunnalle samoilla edellytyksillä kuin muukin osa eläkkeestä. Jos näitä edellytyksiä ei ole olemassa, ei lapsikorotusta saa maksaa sosiaalilautakunnalle TEL 19 a §:n perusteella.

2) Eläkkeen maksaminen edunvalvojalle

Edunvalvojasäännös on TEL 19 b §:ssä, joka jakaantuu kahteen momenttiin. Ensimmäinen momentti koskee vain eläkkeen hakemista ja toi-

nen eläkkeen maksamista. Säännöksen sisältö on seuraava:

Jos eläkkeen hakija on alaikäinen taikka jos hän sairauden tai muun syyn takia ei pysty itse hakemaan eläkettä ja jos hänellä ei ole holhoojaa tai tätä tarkoitusta varten määrättyä uskottua miestä, eläkelaitoksen hyväksyä hakijan lähiomainen tai muu henkilö, joka pääasiallisesti on huolehtinut hänestä, voi edunvalvojana käyttää hänen puhevaltaansa tämän lain mukaista eläkettä koskevassa asiassa. Henkilö, joka on täyttänyt 18 vuotta, voi myös, jollei erityistä estettä ole, itse tehdä eläkettään koskevan hakemuksen.

Edellä 1 momentissa säädetyin edellytyksin eläkelaitos voi myös suorittaa eläkkeen sen saajan lähiomaiselle tai muulle henkilölle taikka 18 vuotta täyttäneelle alaikäiselle eläkkeen saajalle itselleen.

VEL ja KVTEL eivät sisällä TEL 19 b §:ä vastaavaa säännöstä. Sitä vastoin VPEL 17 § on vastaavanlainen kuin TEL 19 b §.

On katsottu, että ensimmäistä momenttia olisi tulkittava laajasti, jotta muodolliset seikat eivät yleensä estäisi hakemuksen vireillepanoa. Tämä merkitsee muun muassa sitä, että eläkelaitoksen ei yleensä tarvitse vaatia sairaudesta tai muusta syystä, kuten ulkomaanmatkasta, erityistä näyttöä, vaan edunvalvojan ilmoitus asiasta riittää. Paitsi eläkkeen hakemisen estettä puhevallan käyttäjän on ilmoitettava, millä perusteella hän puhevaltaa käyttää eli toimii edunvalvojana. Kun poikkeustapauksissa tarvitaan lisätietoja, hankkii eläkelaitos ne sopivimmaksi katsomallaan tavalla.

Lainkohdan tarkoittamana omaisena on pidettävä paitsi aviopuolisoa ja suoraan ylenevässä ja alenevassa polvessa olevia sukulaisia aviopuolisoineen, myös sisaruksia ja näiden aviopuolisoita.

Säännöksen toinen momentti käsittelee eläkkeen maksamista. Asian luonteesta seuraa, että eläkelaitoksen on hyväksyessään edunvalvojan "eläkkeen saajaksi" noudatettava suurempaa varovaisuutta kuin

hyväksyessään hänet "eläkkeen hakijaksi". Eläkelaitoksen on epäselvissä tapauksissa monesti hyvä ennen eläkkeen maksamista ottaa yhteyttä sosiaalilautakuntaan saadakseen tarkemman kuvan tosiasiallisista olosuhteista.

3) Eläkkeen suorittaminen valtakirjalla

TEL 19 a §:n 1 momentti kieltää eläkkeen siirtämisen toiselle ilman eläkelaitoksen suostumusta ja mainitsee lisäksi, että eläkkeen panttaamista tarkoittava sopimus on mitätön. Valtuutus ei tarkoita samaa asiaa kuin eläkkeen siirtäminen tai panttaaminen. Ne liittyvät kuitenkin toisiinsa niin läheisesti, että valtuutuksen ehdoton ja yleinen hyväksyminen saattaisi johtaa myös siirron ja panttauksen yleiseen hyväksymiseen ilman eläkelaitoksen varsinaista suostumusta. Näin ollen eläkkeen maksamiseen valtuutetulle tulisi suhtautua varoen. Pääsääntöisesti voidaankin menetellä nykyisen käytännön mukaisesti t.s. eläke maksetaan saajan nimellä pankkiin tai postiin. Valtakirjan hyväksyminen olisi sitten pankin ja postin asiana. Jos eläkkeen saajalle maksetaan muualta kuin a.o. eläkelaitoksesta eläkettä vapaaehtoisena lisätuna, eläkkeen saaja saattaa valtakirjan antamisella pyrkiä siihen, että hänen koko eläkkeensä maksetaan samasta paikasta. Tällaisessa tapauksessa ei perusteita valtuutuksen epäämiselle ole, joten valtakirja voidaan hyväksyä.

Yleensä ei eläkelaitoksen kuitenkaan pitäisi maksaa eläkettä suoraan valtakirjan esittäjälle. Niinpä toistaiseksi voimassa olevaa valtakirjaa ei ole hyväksyttävä, koska eläkkeen saaja on saattanut valtakirjan antamisen jälkeen esim. kuolla. Kertavaltakirja sitä vastoin voidaan poikkeuksellisesti hyväksyä esim. kiireellisissä tapauksissa. Edelleen silloin, kun työnantaja on maksanut työntekijälle sairausajan palkkaa ja työntekijälle sittemmin myönnetään takautuvasti samalta ajalta eläke, voidaan eläke sairausajan palkkaa vastaavalta ajalta maksaa valtakirjaa vastaan työnantajalle. Myös sosiaalilautakunnalle annettu eläkkeen takautuvaan osaan kohdistuva valtakirja voidaan hyväksyä.

Ilman erillistä valtuutustakin eläkelaitos voi maksaa eläkkeen takautuvan osan työnantajalle siinä tapauksessa, että ko. työntekijään

sovellettavassa työehtosopimuksessa on tähän velvoittava määräys. Työnantajan asiana on selvittää, että työntekijä kuuluu tällaisen työehtosopimuksen piiriin.

4) Eläkkeen ulosmittaaminen

TEL 19 a §:n 1 momentissa kielletään eläkkeen ulosmittaaminen. Niinkään ulosottolain 4 luvun 7 §:n 4 momentissa on asiaa koskeva säännös, jonka mukaan erikseen säädettyä eläkkeen ulosmittaamiskieittoa on noudatettava. Saman lain 4 luvun 8 §:n 1 momentissa on kuitenkin mainittu, ettei 7 §:n ulosmittauskielto koske elatusta, jota joku on velvoitettu puolisollessa tai lapsellensa maksamaan.

Ulosottoviranomaiset katsoivat aluksi, että TEL:n säännös erikoissäännöksenä syrjäyttää ulosottolain säännöksen, joka on yleissäännös. Sitten tuli ennakkopäätös Helsingin hovioikeudesta, jonka mukaan eläke voidaan ulosmitata puolison tai lasten elatukseen. Tällöin ei myöskään sovelleta ulosottolain 4 luvun 6 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä ulosmittaamatta jätettävästä eläkkeen määrästä. Eläkkeen määrä voidaan näin ollen kokonaan ulosmitata eläkkeenmaksukautta vastaavan elatusavun suorittamiseksi. Toisin sanoen kuukausittainen elatusapu voidaan kokonaan ulosmitata kuukausieläkkeestä. Erääntyneitä elatusapuja ei sitä vastoin voida ulosmitata eläkkeestä sen vuoksi, että ne eivät enää ole elatusapua, vaan tavallista velkaa.

Ulosmittausta lapsen elatukseen ei kuitenkaan ole hyväksytty poikkeuksetta. Avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen elatukseen ei ulosmittausta ole pidetty mahdollisena, jollei eläkkeen saaja ole tunnustanut lasta omakseen. Tämä Helsingin hovioikeuden kanta perustuu siihen, ettei avioliiton ulkopuolella syntyneitä lasta ole mainittu ulosottolain 4 luvun 8 §:ssä. Tekeillä on kuitenkin lainmuutos, jonka mukaan sellaisetkin avioliiton ulkopuolella syntyneet lapset, joita ei ole tunnustettu, rinnastettaisiin muihin lapsiin ulosottolain 4 luvun 8 §:ää sovellettaessa.

Avioliittolain 108 §:n mukaan voidaan puolison, joka on laiminlyönyt velvollisuutensa antaa varoja toisen puolison käytettäväksi tai tämän ja lasten elatukseen, palkasta eräin edellytyksin määrätä määrä-

osa suoritettavaksi toiselle puolisolle. Määräyksen antaa ulosottomies ja hänen määräyksensä katsotaan ulosmittaukseksi. Lain 113 §:n mukaan palkanpidätystä koskevia säännöksiä on sovellettava myös puolisolle maksettavaan eläkkeeseen. Vastaavanlaiset säännökset on myös avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain (Au-LapsiL) 29 ja 34 §:ssä.

Ulosmittaustoimien oikeellisuudesta vastaavat ulosottoviranomaiset. Näin ollen eläkelaitoksen asiana ei yleensä ole puuttua siihen, onko ulosmittaus a.o. tapauksessa lainmukainen. Jos ulosmittaus edellä esitetyn perusteella kuitenkin vaikuttaisi eläkelaitoksesta selvästi lainvastaiselta, olisi eläkelaitoksen huomautettava asiasta ulosottoviranomaiselle. Jos ulosottoviranomainen huomautuksesta huolimatta pysyy kannassaan, on eläkelaitoksen maksettava eläke ulosottoviranomaisen ohjeiden mukaisesti.